

Τα τριάντα του χρόνια στη συγγραφή κλείνει ο Μάνος Κοντολέων και γιορτάζει. Πώς; Μα γράφοντας βιβλία, επινοώντας νέους ήρωες και ιστορίες τις οποίες στέλνει στη συνέχεια ως «Πολύτιμα δώρα» στους αναγνώστες του, μικρούς και μεγάλους. Με το ομώνυμο βιβλίο που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη, ο διακεκριμένος συγγραφέας βιβλίων για παιδιά, αλλά και μυθιστορημάτων, κλείνει τις τρεις πρώτες δεκαετίες συγγραφής και βάζει πλώρη για τις επόμενες τρεις: «Θα σας πω κάτι, αλλά μη χαμογελάσετε» λέει με το χιούμορ που τον διακρίνει. «Μετά από τριάντα χρόνια θα είμαι 93 ετών... Εφικτός στόχος!». Εμείς δεν έχουμε παρά να του το ευχηθούμε. Κάνοντας ωστόσο έναν απολογισμό από της πρώτης 30ετίας λέει στον «Ε.Τ.»:

«Το να μετράς το χρόνο με τα βιβλία δεν είναι ίσως και ό,τι πιο ζωτανό μπορεί να κάνει. Αλλά όταν

Εφικτός στόχος η επόμενη τριακονταετία όταν θα είμαι... 93 ετών

έχει συμπληρώσει 30 χρόνια παρουσίας στο χώρο της λογοτεχνίας, τότε ρόδινα πρόσωπα δεν έχεις πια... Λεκίδες στο δέρμα, μικρά αυλάκια και εκείνη την έλλειψη υγρασίας που υπενθυμίζει πως το δροσερό της νιότης έχει χαθεί. Αλλά στη θέση του η πείρα, η γνώση, η απόσταση από τους πόθους... Συντροφιά πια το πάθος. Όλα αυτά τα κάνουν βιβλία...».

Θεωρείτε ότι τώρα κλείνει ένας κύκλος;

Πράγματι νιώθω πως έκλεισα μια περίοδο της ζωής μου ως συγγραφέας, αλλά αρχίζω μια νέα. Συμπλήρωσα 30 χρόνια συγγραφείς

ΜΕ «ΠΟΛΥΤΙΜΑ ΔΩΡΑ» ΕΣΒΗΣΕ 30 ΚΕΡΑΚΙΑ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ Ο ΜΑΝΟΣ ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ

«Έχω το θάρρος να μη φοβάμαι τα όνειρα»

Ο Μάνος Κοντολέων αγκαλιάζει το γάτο του και υπόσχεται άλλα τριάντα χρόνια προσφοράς στους αναγνώστες του. Δεξιά τα δύο τελευταία βιβλία του συγγραφέα.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ
 dsavopoulou@e-typos.com

με την κυκλοφορία τριών βιβλίων -του μυθιστορημάτων «Λεβάντα της Ατκινσον», του παιδικού διηγήματος «Ελίτσα ή παπαρούνα» και των παραμυθιών «Πολύτιμα δώρα»- αλλά παράλληλα τελείωσε και ένα νέο μυθιστόρημα με τίτλο «Ανίσχυρος άγγελος» με το οποίο ξεκινώ τη δεύτερη τριακονταετία...

Με το τελευταίο βιβλίο σας, τα «Πολύτιμα δώρα», τι θέλατε να προσφέρετε;

Στόχος μου ήταν να μιλήσω για διαχρονικές αξίες και να αφηγηθώ τις ιστορίες μου με τέτοιο τρόπο που να ενώνονται οι διάφορες ηλικίες των αναγνωστών μου. Το βιβλίο αυτό είναι κάτι σαν δώρο στους αναγνώστες μου, αυτούς που τριάντα χρόνια με συντροφεύουν και αυτούς που φέτος με γνώρισαν. Πρόκειται για τρία παραμύθια -ή φανταστικά διηγήματα- που απευθύνονται τόσο σε μικρούς όσο και σε μεγάλους. Με το καθένα από αυτά προσπαθώ να αντιστοιχίσω ένα μεγάλο συναίσθημα με μια πολύτιμη πέτρα. Τη γονική αγάπη με διαμάντι, τη χαρά της

δημιουργίας με μαργαριτάρια, τον έρωτα με σμαράγδια.

Φέτος εκδόθηκε και το μυθιστόρημά σας «Λεβάντα της Ατκινσον», όπου θέμα ήταν ο έρωτας. Τι είναι για σας ο έρωτας;

Μπορεί πολλά από τα έργα μου να στηρίζονται πάνω στις ερωτικές συμπεριφορές των πρώων μου, αλλά στην ουσία βλέπω τον έρωτα ως κάτι πιο βαθύ από μια μάζωξη ερωτικών συγκινήσεων. Ο έρωτας πιστεύω πως είναι η δημιουργία, η αμφισβήτηση της φθοράς, μια έκφραση προβολής του εγώ και συνάμα μια

υποταγή του στο εγώ του άλλου. Ο έρωτας είναι ένα παιχνίδι. Και όλα τα σημαντικά πράγματα που ο άνθρωπος βιώνει και με αυτά εκφράζεται ένα παιχνίδι είναι. Κάτι τέτοιο νομίζω πως υποστηρίζει και η «Λεβάντα της Ατκινσον».

Τι θέλετε να πετύχετε κάθε φορά που γράφετε ένα παιδικό βιβλίο;

Μα αυτό που θέλω να πετύχω και όταν γράφω ένα βιβλίο για μεγάλους. Την επικοινωνία. Είναι απλό. Φτάνει να έχεις το θάρρος να επιστρέψεις σε ηλικίες που ήξερες να μη φοβάσαι τα όνειρα... ■